

GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI • BALTEZERS • BERĢI • BUKULTI • GARKALNE • LANGSTIŅI • MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE • PRIEŽLEJAS • SKUĶĪŠI • SUNĪŠI • SUŽI • UPESCIEMS • ZIEMEĻNIEKI

Nr. 205 • SEPTEMBRIS 2019 • WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

KATEGORISKI PRET NEPĀRPROTAMI NEPĀRDOMĀTĀM REFORMĀM

Garkalnes novada domes, kuru es pār-stāvu nostāja ir – kategoriski pret nepārprotami nepārdomātām reformām ar Ropažiem, Vangažu pilsētu un Stopiņiem, nosaucot to par Ulbrokas novadu, jo Garkalnes novada iedzīvotāji no tā būs zaudētāji. Visslielākie zaudētāji mēs būtu, ja mūs pievienotu Ādažiem, jo ir zināms, ka Ādažiem ir aktīva finanšu uzraudzība un reiz jau šī pašvaldība bija bankrotējuši. Mēs tiem esam vajadzīgi kā naudas maks. Īsti reformām nesaredzu jēgu, jo Ulbrokā Garkalnes novada iedzīvotājiem īsti nav ko darīt.

Garkalnes novada vīzija ir radīt pēc iespējas ērtus apstākļus iedzīvotājiem to tuvā apkārtnē. Tas izpaužas, ka skolas un bērnudārzi ir pieejami Garkalnes novadā un tas atslogo satiksmi, ja vecāki savus bērnus neved uz Rīgu un atpakaļ. Tāpat arī Garkalnes novada maģistrāle uz Ādažiem tur ir mūžīgie sastrēgumi rītos un vakaros un plūsma uz turieni palielinātos. Savukārt apvienoties ar Ulbroku negribam, jo Garkalnes novadam infrastruktūras un vēsturiskās saites nav bijušas nekad saistītas. Skatoties uz karti mēs redzam, ka Ulbroka atrodas Salaspils virzienā un to infrastruktūra un loģistika ir krietni vien saistīta. Tur ir viss, iedzīvotāju skaits izlīdzinās un viss ir samērā loģiski. Savukārt, Garkalnes novadam, Ropažiem un Vangažiem arī iedzīvotāju skaits izlīdzinātos un viss būtu daudz maz loģiski.

Atgriežoties pie Ādažu reformas varianta, tad mēs redzam, ka apvienojot Carnikavas, Ādažu, Sējas, Saulkrastu teritorijas ir sava loģika, jo tās visas ar ciemiem ieskauj Ādažu poligonu. Tāpat viņiem ir Gauja, kas regulāri aplūst.

Ja kāds gribētu, lai Rīga normāli attīstītos, tad vajadzētu reformu vērst tās virzienā. Rīgā vajadzētu decentralizēt varu. Rīgu, ja kāds gribētu varētu sadalīt tā saucamajos "socālisma laika rajonos", jo tad katrs rajona priekšnieks "vilktu naudu" uz sava pārvaldītā rajona pusi un nebūtu šādu globālās Rīgas satiksmes problēmas. Šī satiksme sadalītos vairākos rajonu veidos un viss būtu kārtībā. Centralizēt varu nevajag, jo labs piemērs ir Krievija vai Ķīna - Jo centralizētāka vara, jo "lielākas ziepes". Pašlaik izskatās, ka Latvija iet uz centralizētas varas modeli.

Ja runā par loģiskām reformām, tad kāpēc Garkalnes novadam nepievieno Rīgas Berģus vai Jaunciemu, kas ir absolūti saistīts ar Garkalnes novada atrašanos un infrastruktūtu. Man ir daudzi Rīgas Berģu iedzīvotāji izteikuši vēlmi dzīvot Garkalnes novadā. Es viņus saprotu, ka viņi tiešām negrib dzīvot Rīgā, jo Rīgā ir problēmas. "Rīgas Berģiniekiem" tas būtu foršāk, lauku teritorija un mazāki nodokļi. Tas viss būtu būtu loģiski, viena saimniecība vienu un otru – otrs ezeru pusēs. Ezeri

pa vidu atdala robežas. (Stopiņos līdzīga reformu teritorija varētu būt Juglas ezera mala Brekšos.) Ja jau taisa kādas reformas, tad taisa tās ar loģiku un izpratni!

Vairāk par šo tēmu stāsta: Mārtiņš Guņnārs Bauze-Krastiņš: GTV Express ziņa 4 - "Reforma T".

Teritoriālo reformu ēnā

Pēdējā laikā saņemam daudz un bieži Garkalnes novada iedzīvotāju jautājumus saistībā ar teritoriālo reformu. Daļa cilvēku īsti nesaprot šīs reformas nozīmi un daļa iedzīvotāju tiešām, šķiet, noraizējušies, īpaši tie, kuri šādas reformas ir jau redzējuši un piedzīvojuši.

Pašlaik nav skaidrs kādā veidā cilvēki ar sabiedrisko transportu varēs ērti nokļūt uz pašvaldības ēku, jo par šādu jautājumu pašlaik ziņu nav.

Stāsta, ka Garkalnē notiekot dažādas iedzīvotāju aktivitātes, parakstu vākšanas, kuras veic "Ādažu entuziasti" kā arī no- teikta ļaužu grupa veic un veido "Mana balss" aptauju par kuru aktīvi arī aģitē dažādos FaceBook portālos daži deputāti un viņu draugs "krūms bez lapām un ziediem rudenī". (atvainojos)

Daļa iedzīvotāju saprot, ka šīs reformas attiecās uz viņu dzīvi un ietekmēs to dažādos veidos.

Kā var spriest, tad šī reforma savu gaitu ir sākusi no kaut kādiem nostalgiskiem PSRS veidīgiem motīviem, kas kaut kādu absurdu iemeslu dēļ attiecīgās teritoriālās reformas virzītājiem ir iesēdusies apziņā. Tātad, jautājums – kāpēc PSRS? Tāpēc, ka tiek pārkāptas vēsturiskās, novadu robežas neiedziļinoties un neizprotot to vietvārdisko, kulturālo, teritoriālo, infrastruktūro, nozīmību. Tādas šīs reformas plānos novērojamas Latgalē, Vidzemē, Zemgalē. Ja runa ir par citiem novadiem, tad var pieminēt strīdīgu situāciju, piemēram, starp dažādiem novadiem par to praktisko un vēsturisko saderību, kas izveidojusies mijiedarbības rezultātā. Šajā gadījumā analizēšu Garkalnes novada gadījumu un apkārt esošos novadus, jo pirmo reformas modeli mainīja uz otro un nav zināms ar ko tas viss beigsies.

Par novadu centriem pašlaik runājot, tad tie Pierīgā ir ļoti aizsniedzami, kas palīdz infrastruktūras sakārtošanai un teritorijas pārzināšanai. Lielāku pašvaldību modelis, kas veidots iedvesmojoties no LPSR plānojuma, veidos centru un nomaļu situāciju vēl sliktāku kāda tā ir pašlaik. Centri būs mazāk aizsniedzami un deputāti vēl jo vairāk. Garkalnes novada Domes deputāti un daudzi darbinieki šādu reformu modeli neatzīst par racionālu un pārāk prātīgu. Kopumā Garkalnes novads varē-

Senioru padome ielūdz ikvienu interesentu uz diskusiju par "teritoriālo reformu"

Sanāksmes viesis "teritoriālās reformas" pētnieks un analizētājs:

Aleksandrs Lielmežs:

"Pašvaldību dažādība var būt arī valsts attīstības dzinējspēks"

GARKALNES NOVADA DOMES ZĀLE

27.09.2019./11³⁰

tu mierīgi iztikt bez reformām, jo ir pietiekami pašpietiekams un ir spiests iemaksāt izlīdzināšanas fondā aptuveni 3 500 000 EURO. Par spīti tam novads attīstās un bija spiests ņemt kredītu BMMP skolas celtniecībai. Ja tā nebūtu, tad skolu varētu uzbūvēt izmantojot pašu līdzekļus. Garkalnes novads nesaņem dotācijas no izlīdzināšanas fonda.

Kādu laiku šķita, ka kādi cilvēki valdībā, neizprotot situāciju, gribēja apvienot vienā apgabalā Garkalnes, Ādažu, Carnikavas, Saulkrastu novadus un Sējas pagastu, bet tagad pēc padomu uzklaušanās plāns ir mainījies un Garkalne tiek plānota kā daļa no Ulbrokas novada, apvienojot tajā Garkalni, Ropažus, Stopiņus un Vangažu pilsētu. Tagad plānots, ka visi

iedzīvotāji brauks savas lietas kārtot uz Ulbroku. Par to cik tas būs ērti – lūdz skatīties un analizēties paši pievienotajā novadu kartē. Jāatzīst, ka senioriem tas radīs lielākas grūtības nokļūt uz domi, jo nav īsti pārliecības par ceļu un autobusu infrastruktūras atbilstību cilvēku vajadzībām.

Vēsturiski Garkalne ietilpa Ropažu ciemā un Garkalnē bija Ropažu stacija, kas apliecina vēsturisku saikni ar Ropažiem. Lai gan Garkalnes novada pašvaldībām ir labas attiecības ar Ādažiem, Carnikavu un arī citiem novadiem, bet jāatzīst, ka sadarbība vēstures gaitā, infrastruktūras jomā ir veidojusies ar Ropažiem. (Tagadējā dzelzceļa stacija

Turpinājums 2. lpp.

Pašvaldība	Aktīvo uzņēmumu skaits	Darbinieku skaits novada uzņēmumos	Kop. Apgrozījums 2017, EUR	Kop. peļņa 2017	UIN 2017, EUR	Iedzīvotāju skaits 2018	uzņēmumi/uz 1000 iedzīvotājiem	iedzīvotāji/uzņēmumu darbinieki (%)	kop. Apgrozījums EUR/1000 iedzīvotājiem	kop. peļņa tūkst. EUR/1000 iedzīvotājiem	UIN/ 1000 iedzīvotājiem
Babītes nov.	1360	4617	249 089 271,00	17 657 665,00	2 124 158,00	11159	121,87	41,37	22 321 827,31	1582,37	190,35
Mārupes nov.	2912	23322	2 355 359 856,00	69 260 958,00	13 784 467,00	21229	137,17	109,86	110 950 108,62	3262,56	649,32
Kopā	4272	27939	2 604 449 127,00	86 918 623,00	15 908 625,00	32388	259,05	86,26	80 414 015,28	2683,67	491,19
Stopiņu nov.	1317	7276	1 040 413 219,00	64 245 501,00	7 005 248,00	10943	120,35	66,49	95 075 684,82	5870,92	640,16
Ropažu nov.	588	1548	79 449 075,00	1 342 704,00	427 313,00	7436	79,07	20,82	10 684 383,41	180,57	57,47
Kopā	1905	8824	1 119 862 294,00	65 588 205,00	7 432 561,00	18379	199,43	48,01	60 931 622,72	3568,65	404,41
Ādažu nov.	1187	2898	175 684 696,00	30 551 139,00	972 322,00	11684	101,59	24,80	15 036 348,51	2614,78	83,22
Garkalnes nov.	1155	2696	238 660 302,00	20 467 380,00	1 822 453,00	8879	130,08	30,36	26 879 187,07	2305,14	205,25
Carnikavas nov.	696	1346	60 577 047,00	816 214,00	358 866,00	9208	75,59	14,62	6 578 740,99	88,64	38,97
Saulkrastu nov.	590	1383	64 361 644,00	1 435 355,00	313 415,00	6285	93,87	22,00	10 240 516,15	228,38	49,87
Sējas nov.	201	393	27 245 412,00	2 216 100,00	100 075,00	2352	85,46	16,71	11 583 933,67	942,22	42,55
Kopā	3829	8716	566 529 101,00	55 486 188,00	3 567 131,00	38408	486,59	22,69	14 750 289,03	1444,65	92,87
Ķekavas nov.	2523	16168	1 687 308 610,00	28 899 640,00	9 592 882,00	23716	106,38	68,17	71 146 424,78	1218,57	404,49
Baldones nov.	463	937	32 678 222,00	401 745,00	254 753,00	5752	80,49	16,29	5 681 192,98	69,84	44,29
Kopā	2986	17105	1 719 986 832,00	29 301 385,00	9 847 635,00	29468	186,88	58,05	58 367 952,76	994,35	334,18

Pašvaldība	Aktīvo uzņēmumu skaits	Darbinieku skaits novada uzņēmumos	Kop. Apgrozījums 2017, EUR	Kop. peļņa 2017	UIN 2017, EUR	Iedzīvotāju skaits 2018	uzņēmumi/uz 1000 iedzīvotājiem	iedzīvotāji/uzņēmumu darbinieki (%)	kop. Apgrozījums EUR/1000 iedzīvotājiem	kop. peļņa tūkst. EUR/1000 iedzīvotājiem	UIN/ 1000 iedzīvotājiem
Babītes nov.	1360	4617	249 089 271,00	17 657 665,00	2 124 158,00	11159	121,87	41,37	22 321 827,31	1582,37	190,35
Mārupes nov.	2912	23322	2 355 359 856,00	69 260 958,00	13 784 467,00	21229	137,17	109,86	110 950 108,62	3262,56	649,32
Kopā	4272	27939	2 604 449 127,00	86 918 623,00	15 908 625,00	32388	259,05	86,26	80 414 015,28	2683,67	491,19
Stopiņu nov.	1317	7276	1 040 413 219,00	64 245 501,00	7 005 248,00	10943	120,35	66,49	95 075 684,82	5870,92	640,16
Ropažu nov.	588	1548	79 449 075,00	1 342 704,00	427 313,00	7436	79,07	20,82	10 684 383,41	180,57	57,47
Kopā	3060	11520	1 358 522 596,00	86 055 585,00	9 255 014,00	27258	329,51	42,26	49 839 408,47	3157,08	339,53
Ādažu nov.	1187	2898	175 684 696,00	30 551 139,00	972 322,00	11684	101,59	24,80	15 036 348,51	2614,78	83,22
Carnikavas nov.	696	1346	60 577 047,00	816 214,00	358 866,00	9208	75,59	14,62	6 578 740,99	88,64	38,97
Saulkrastu nov.	590	1383	64 361 644,00	1 435 355,00	313 415,00	6285	93,87	22,00	10 240 516,15	228,38	49,87
Sējas nov.	201	393	27 245 412,00	2 216 100,00	100 075,00	2352	85,46	16,71	11 583 933,67	942,22	42,55
Kopā	2674	6020	327 868 799,00	35 018 808,00	1 744 678,00	29529	356,51	20,39	11 103 281,49	1185,91	59,08
Ķekavas nov.	2523	16168	1 687 308 610,00	28 899 640,00	9 592 882,00	23716	106,38	68,17	71 146 424,78	1218,57	404,49
Baldones nov.	463	937	32 678 222,00	401 745,00	254 753,00	5752	80,49	16,29	5 681 192,98	69,84	44,29
Kopā	2986	17105	1 719 986 832,00	29 301 385,00	9 847 635,00	29468	186,88	58,05	58 367 952,76	994,35	334,18

Būtiskākie rādītāji ar sarkanu, kas ietekmēs jauno novadu ieņēmumus, ja tiks mainīts IIN sadales princips - daļa nodokļa tiek ieskaitīta novadā, kur iedzīvotājs strādā

Turpinājums no 1. lpp.

„Garkalne” ar sākotnējo nosaukumu „Rodenpois” (Роденпойз), vēlāk „Ropaži”, atklāta 1889. gada 22. jūlijā.)

Par loģisku reformu jomā

Pašlaik nav īsti izskanējuši no VARAM ministra neviens izskaidrots arguments par ekonomisko ieguvumu. Ja neskaita, ka deputāti būšot mazāk. Tas gan neko īsti nemaina, jo, lai deputātu skaitu mainītu nav jātaisa Terotriālā reforma.

Ekonomiskais pamatojums: Ja Garkalne maksā „Izdzīvošanas fondā”, bet Ropaži saņem dotācijas, tad labākais iespējamais reformas modelis (ja tāda vispār vajadzīga) būtu apvienot Ropažu un Garkalnes novadus un izbeigt maksājumus izdzīvošanas fondā, kurus izmanto „reizēm apšaubāmiem projektiem” pašvaldībās, kuras šīs dotācijas saņem. Šajā gadījumā tiktu apvienots turīgs un mazāk turīgs novads, šāds apstāklis varētu palīdzēt atrisināt infrastruktūras problēmas, bet vidusskola Ropažos ir, kas paver iespējas skolniekiem mācīties uz vietas un attīstīt infrastruktūru. Stopiņu un Salaspils apvienošana, lai gan daudziem cilvēkiem arī tā ļoti nepatīk, vismaz, šķiet, loģiska. Kopumā ņemot šādi mehāniski apvienojot novadus tas nekādā veidā neuzlabo cilvēku dzīves kvalitāti. Garkalnes novadā dzīves līmenis neapšaubāmi kritīs, jo Garkalnes novads nesaņem tik daudz līdzekļu, cik tam pienākas. Piemēram, Garkalnes izdzīvošanas fondā iemaksā apmēram 3,5 miljonus EURO, bet Ādaži tur iemaksā apmēram vienu miljonu EURO. Ādažiem cik man zināms ir milzīgi kredīti un ar savu budžetu vairs tie netiek galā, savukārt, Garkalnes novadā viss ir kārtībā. Garkalnes novadam nav lielas kredītsaistības un kredīts novadā saistīts ar pamatskolas būvniecību. Cilvēki, kuri dzīvo Garkalnes novadā – visi runā

par viņiem, ka Rīgā strādā un Garkalnes novadā dzīvo – Garkalne kā guļamrajons. Tad man ir jāuzdod vienkāršs retorisks jautājums visiem tiem iedzīvotājiem, kas dzīvo Rīgā: Ja ir rūpnīca Rīgā un, piemēram, cilvēks negrib dzīvot pie šīs rūpnīcas, tad būtu pilnīgi pašsaprotami, ka viņš dzīvo Garkalnē. Kaut gan četrdesmitajos gados, kad ienāca krievi, vai kaut kad revolūcijas laikā mēģināja novirzīt valsts obligācijas uz rūpnīcu atpakaļ. It kā ar mērķi šos nodokļus ieguldīt atpakaļ šajos ražošanas objektos.

Ir cilvēki, kas kaut ko nesakarīgu runā par to, ka tas uzņēmējs, kas strādā Rīgā, bet viņš dzīvo Garkalnē, nesamaksā savus nodokļus Rīgā un tieši galvaspilsēta ir tā, kas tam dod darbu. Tad absurdi jokojo ir jājautā, vai šim cilvēkam jādzīvo blakus savai naftas pārstrādes rūpnīcai, ostai vai beigu beigās – nemīļīgai fabrikai, jo cik es saprotu, tad viņš savus nodokļus 19,5 apmērā grib ieguldīt tieši savai esošajās rūpnīcas infrastruktūrai un labiekārtošanai? Ja tas tā nav, bet šis cilvēks tomēr grib dzīvot Garkalnē un tīrā vidē, tad viņš grib ieguldīt un uzlabot savu un apkārtesošo cilvēku dzīvi Garkalnē. Garkalnes iedzīvotājam ir vajadzīgi normāli ceļi, infrastruktūra, labas skolas un viņš to grib panākt ar saviem nodokļiem. Ja piemēram Rīga nevar nodrošināt tādu dzīves līmeni kā Garkalnes novadā, tad jāatzīst, ka tur nav vainīgi tie, kas grib dzīvot Garkalnes novadā. Te nav runa tikai par Rīgu, bet arī par citām pilsētām.

Ja runā par reģionu attīstību un spriež kāpēc attīstība ir ar mīnusa zīmi, vai pārāk gausa, tad jājautā būtisks jautājums, kāpēc ražošanas objekti netiek izvietoti, piemēram, Garkalnes un citos novados? Kaut kādu nesaprotamu iemeslu dēļ Rīgas pilsētai kā administratīvai teritorijai ir atgriezti atpakaļ Rīgas meži. Garkalnes novadā praktiski nav vietas, kur izvietot ražošanas objektus, jo juridiskām personām vēsturiski neatgriezta atpakaļ īpašumus,

izņemot baznīcu. Pierīgas meži nezina iemeslu dēļ ir atgriezti atpakaļ Rīgas pilsētai? Jautājums – kāpēc? Ir akciju sabiedrība Latvijas valsts meži, visi meži, kas šeit ir pieder valstij. Ir izveidots kaut kāds lauksaimniecības zemju fonds, kas iepērk zemes. Tad, piemēram, tā pati Valmiera nevar neko jaunu uzcelt, jo tai ir apkārt akciju teritorijas meži un viņiem teritorija ir par mazu. Ja Latvijas saimniecība „iet” uz tā saukto privatizāciju, tad kāpēc šie valsts meži nav sadalīti administratīvajās teritorijās un to teritoriju robežās. Tad būtu tā, ka Kocēnu pagastā visi ir Kocēnu meži, Valmierā Valmieras meži, Garkalnē Garkalnes meži un tādā garā. Pašvaldības administratīvā vienība lemj par to, vai būvēt, nebūvēt rūpnīcu, vai piemeklēt rūpnīcai piemērotas zemes, kas ir nostāk no cilvēkiem? Šādām nodarbēm var atrast mazproduktīvus mežus vai lauksaimniecības zemes. Šādā veidā varētu būvēt rūpnīcas objektus netālu no apdzīvotām vietām, bet ne cilvēku tiesā klātbūtnē. Sabiedriskā apspriešana netraucētu to, tad kāpēc ir izveidojusies šāda situācija? Tātad, galvenokārt, ir svarīgi saprast, ka ne jau pašvaldības traucē iedzīvotāju attīstībai, bet gan valsts un tās birokrātiskais aparāts.

Īsti nav skaidrs, kādā veidā Latvijas valsts iegūs no šīs teritoriālās reformas, jo, lai pārtaisītu visu novadu dokumentāciju, lai to sakārtotu tur būs nepieciešami gadi un prātam neaptveramas izmaksas. Nauda, ko varētu ieguldīt zinātnes, kultūras, veselības un sporta attīstībā. Ja par šiem līdzekļiem varētu salabot kādu tiltu, ceļu vai kādu vēsturisku ēku, tas būtu daudz lietderīgāk. Šobrīd skatīties ministrijas argumentus, kā ir izveidota teritoriālā reforma Pierīgā, faktiski var pateikt to, ka ja visu budžetu saskaita kopā, tad summa nemainās. Tikai īpatnēji, ka iepriekšējā administratīvā plāna izstrādei, kurš bija nofotografēts un gandrīz nokopēts no LPSR kartes ir izmaksājis, ja es nemaldos 150 000 EURO. Tātad

150 000 tūkstoši jau ir izšķērdēti “teritoriālās reformas” radīšanai.

Vēl man ir retoriski jautājumi:

Vai vienas otras partijas uzstādījumos nebija samazināt ministriju skaitu? Pirms sāk nepārdomātas un dārgas reformas varbūt tas būtu tas ar ko būtu jāsāk? Es personīgi apšaubu teritoriālo reformu lietderību.

Vai Latvijā nav citu nopietnāku problēmu ar ko ministram un viņa kolēģiem nodarboties?

Par nožēlu liekas, ka tiek noniecināts daudzu cilvēku kopīgais, garīgais, fiziskais darbs. Sākot ar Latvijas prezidenta kanceleju, kura izstrādājusi skaistos novadu ģerboņus, beidzot ar katru iedzīvotāju savā novadā un Latvijā.

Vēl vienam otram cilvēkam ir ļoti “spīdīga” doma, ka vajadzētu aizliegt reģionālos laikrakstus. Tas nozīmē, ka novadniekiem Latvijas iedzīvotājiem būs liegta iespēja izmantot šo platformu gadījumā, ja tiem būtu, kas vēstāms citiem. Tāpat nevienu neinteresē, ka šie laikraksti pilda tādu kā arhīva funkciju dažādās jomās, par padarītajiem darbiem un notikumiem novadā, nākotnē vēsturniekiem būs tur ko pētīt. Novada avīzes veicina līdzcilvēkus iepazīt vienu otru un veicināt sabiedrības saliedētību. Viens no galvenajiem pašvaldību laikrakstu uzdevumiem ir iepazīstināt sabiedrību ar jaunāko dokumentāciju dažādās jomās, tas nozīmē publicēt arī valdības lēmumus, kuri ietekmē novadu iedzīvotājus.

Mārcis Bauze-Krastiņš

Datus tabulās apkopojis Mālpils deputāts Aleksandrs Lielmežs no Centrālās Statistikas Pārvaldes (CSP).

**GARKALNES
NOVADA
VĒSTIS**

Izdevējs: **Garkalnes novada dome**, Brīvības gatve 455, Rīga LV-1024. Tālrunis 6780 0918; fakss 6799 4414, dome@garkalne.lv

Iznāk kopš 1995. gada decembra. Reģistrācijas Nr. 000701882. Tipogrāfija “Veiters”, tirāža 4000 eksemplāru. Iznāk reizi mēnesī. Izdevumu apmaksā Garkalnes novada dome.

Materiālus publicēšanai sagatavojis Domes Sabiedrisko attiecību daļas vadītājs Mārcis Bauze-Krastiņš (2617 7087, e-pasts: gnv@garkalne.lv).

Informāciju, ieteikumus, interesantas materiālu tēmas lūdzam sūtīt uz e-pastu vai iesniegt Domē līdz mēneša sākumam.

**Laikrakstu “Garkalnes Novada Vēstis”
Garkalnes novadā izplata kurjeri:**

Armands (2935 0333): Amatnieki, Suniši, Upesciems (Ziedu ielas, Dārzniecības iela, Karpu iela, Smeņas rajons) Bergji, Buciši, Bītes, Pleskavas šoseja ap Depo, Suži, Priedkalne, Bukulti, Alderi, Baltzers, Priēzļejas.

Dagmāra (2957 8955): Langstiņi, Ziemeļnieki, Padebeši, Garā jūdze, Dumbriji, Upesciems (līdz Ziedu 15), Makstenieki, Zakumuiža, Skukši, Garkalne, Rembergji, Stacija Krievupe, Rembergji, Čiruliši.

Izdevējs neatbild par autordarbu saturu. Pārpublicēšanas gadījumā atsaucē obligāta.

"MADARA" DEJO HORVĀTIJĀ

2019. gada septembrī Garkalnes novada deju kolektīvs "MADARA", vadītāja Viestura Virzas vadībā, piedalījās starptautiskajā folkloras, dziesmu un deju festivālā KRK salā saulainajā Horvātijā.

Festivālā piedalījās kolektīvi no Horvātijas, Latvijas, Polijas, Baltkrievijas.

"MADARAS" priekšnesumu programmā bija gan klasiskā "Gatves deja" un "Rūnu raksti", gan jautrais "Mugurdancis". Publiski it sevišķi patika jestrāis "Bobu dancis" un "Krūga Ma-deleņa", kuru izdziedājām un izdejojām kopā ar kolektīva dalībnieci Olgu Rajecku.

Papildus festivāla koncertiem mums bija iespēja apskatīt krāšņo Plitvices ezeru nacionālo parku, veldzēties dzidrajā Adrijas jūrā un izbaudīt skaisto Horvātijas salu dabu.

Esam ieguvuši jaunus, iespaidus, draugus un uzkrājuši saules vitamīnus Latvijas rudenim.

Ja arī Tu vēlies piediedroties mūsu kolektīvam, gaidīsim mēģinājumus otrdienās plkst. 20.00 Brīvības gatvē 266, Rīgā.

Irīna Odziņa

GARKALNES NOVADA PIRMSSKOLAS IZGLĪTĪBAS IESTĀDE "ČIEKURIŅŠ" IR ATVĒRIS JAUNĀS Telpas SENAJĀ "ARMIJAS SAKARU MĀJĀ" LANGSTIŅOS

Es atceros Upesciemu vēl 80-gadu beigās, kad pļāvās, kur tagad slejas jaunas savrupmājas, vietām ganiņās govīs, Upesciemā darbojās Padomju zivsaimniecība "Upesciems", mums bija iespēja regulāri iegādāties karpas no vietējiem karpu dēķiem, bet Berģu Mūzikas un mākslas skolas lielajā ēkā bija viens mazs padomju zivsaimniecības kantorītis, bet muižas ēkā bija maza lauku pamatskoliņa, kurā 14 bērni klasē likās jau ļoti daudz.

Bija laiks, kad Garkalnes novada Berģu, Upesciema, Langstiņu iedzīvotāji savus bērnusveda uz bērnu dārzu Berģos vai Juglā, jo uz vietas pirmsskolas izglītības iestādes nebija. Pirms 15 gadiem Mazās Juglas kras-tā, vecās muižas ēkā, pie pamatskolas tika uzņemti pirmie pirmsskolas audzēkņi. Tikai pāris grupiņas.

Taču Pierīgas tuvums, nekustamo īpašumu projektu attīstība, jaunu ģimeņu iepļūšana novadā, radīja lielu pieprasījumu pēc pirmsskolas izglītības iestādes paplašināšanas. Labvēlīgākais izrādījās tieši 2014. gads, kad pašvaldība iegādājās privātā bērnu dārza telpas Langstiņos Mediķu ielā 4. Šeit pārnāca daži pirmsskolas skolotāji ar apmēram 80 bērniem Bet jau 2017. gadā Sakaru ielā 5 tika atvērts jauns korpusus vēl divām pirmsskolas grupām. Nu jau centrālajā korpusā bija 5 bērnu grupas, jaunajā korpusā 2 grupas, nācās atvērt vēl vienu grupiņu administratīvajā ēkā Mediķu ielā 2B. Pirmsskolas grupas joprojām turpināja darboties pie Berģu Mūzikas un mākslas skolas.

2018. gada aprīlī pašvaldībā lēma, ka ir laiks pirmsskolas atdalīt no pamatskolām kā atsevišķas struktūrvienības, nodibinot Garkalnes novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādi "Skudriņas" Garkalnē, vadītājs Pēteris Salenieks, un Garkalnes novada pirmsskolas izglītības iestādi "Čiekuriņš" Langstiņos, vadītāja Zaiga Žuka.

Pil "Čiekuriņš" par oficiālo dzimšanas dienu uzskatāms 2018. gada 1. augusts, kad iestāde tika pieteikta. 2018. gada 1. septembrī Pil "Čiekuriņš" bija 160 bērni astoņās grupās un 42 darbinieki.

Šī gada 1. septembrī mūsu bērnu dārzā atkal lieli svētki, ko mēs esam nosaukuši par lielo dāvanu Latvijas simtgadē, jo tiek atklāts jauns korpusus vēl divām bērnu grupām – šoreiz tās ir divgadīgo bērnu grupas. Tā no 2019. gada 1. septembra Langstiņos esošo pirmsskolas izglītības iestādi iespējams apmeklēt bērniem no 2 līdz 7 gadiem, katram vecumam ir divas grupas, vidēji ar 20 – 22 izglītojamiem katrā. Šogad bija tik liels pieprasījums piecgadīgo bērnu grupās, ka pēdējā brīdī atvērām trešo piecgadnieku grupu. Un 1.

septembrī mūsu pirmsskolā savas izglītošanās gaitas uzsāk 209 bērni vienpadsmit grupās. Darbu iestādē nodrošina 45 darbinieki. Pil "Čiekuriņš" kolektīvs ir patiesi gandarīts, ka vecāki uztic mums savus bērnus, ka bērnu dārzā ir pieprasīts un novērtēts.

Esam priecīgi un un liels paldies, ka mūsu iestādes izaugsmi atbalsta garkalnes novada dome. Liels paldies par pretimnākšanu un sapratni par skolēnu ēdināšanas lēmumu, ko neatbalsta valdība, to atbalsta pašvaldība.

Priecājamies, ka mūsu bērni var vadīt savu bērniību labiekārtotā, veselīgā un drošā vidē. Lai mēs ne tikai atrastos ainaviskā vidē, bet arī bērnu dārzam būtu savi iederīgi un skanīgi vietvārdi korpusu apzīmējumos, pagājušā mācību gadā administrācija organizēja konkursu par labākajiem korpusu nosaukumiem, kā arī dalībniekiem vajadzēja piedāvāt savu redzējumu, pamatojumu nosaukumu izvēlei. Uzvarēja koncepcija, ka korpusus jānosauk koku vārdos, jo mēs atrodamies mežu iekļauti, mēs dzīvojam ekoloģiski draudzīgā vidē, mēs mācāmies ekoloģiski dzīvot, Garkalnes novadā, pateicoties 1785 hektārus liela dabas lieguma Garkalnes meži izveidošanai un būru izlikšanai, Natura 2000 teritoriju sarakstā iekļautie Garkalnes meži joprojām paliek lielākā un nozīmīgākā zaļo vārnu ligzdošanas vieta Baltijas valstīs, kā arī pati daba ir parūpējies, lai šie korpusu nosaukumi saskanētu ar apkārtni: Mediķu ielas 4 korpusus ir egļu ieskaits, tāpat – Egle, Sakaru ielas 5 korpusus ir bērzu ieskaits – Bērzs, Mediķu ielas 2 B korpusus priežu ieskaits – Priede, bet jaunais korpusus Mediķu ielā 3C – Pīlādzis, pīlādžiši gan vēl jāiestāda.

Saskaņā ar šo koncepciju vēl šī gada rudenī ir plānots izveidot 1,2 ha lielās teritorijas labiekārtošanas un apzaļumošanas projektu, kuru realizētu 2020. gada pavasarī, lai bērni ar prieku varētu nodoties āra aktivitātēm skaistā vidē, tai skaitā arī stādīt, gluži kā mūsu iestādes himnā tas izskan:

Čie, čie, čie, čie, čiekuri,
Rūsganas spalvas,
Tie, tie, tie, tie, tie kuri
Citiem krīt uz galvas.

Bet kas tos lasīs grozā
Un jaunu mežu stādīs,
Ar mīci gaiši rozā
Tam rūķi ceļu rādīs!

5. grupas skolotāja Sarma Geistarde

Skatieties GTV video no dārziņa atvēršanas: Garkalnes Ziņas 314 un vēl vairāk Express ziņa nr. 3.

AICINA PIEDALĪTIES PASAULES TALKĀ

Kustība "Lielā talka" un Latvijas Pašvaldību savienība ikvienu Latvijas iedzīvotāju 21. septembrī pievienoties akcijai "World Cleanup Day" (WCD) jeb Pasaules talkai, lai kopīgiem spēkiem ar citiem Pasaules iedzīvotājiem padarītu mūsu pasauli tīrāku, zaļāku un skaistāku. Mums ir jādodomā par nākamajām paaudzēm, lai tās var droši dzīvot uz skaistas un veselīgas planētas. Pasaules talkas galvenais mērķis ir apvienot cilvēkus cīņā ar globālo piesārņojumu un klimata pārmaiņām.

Tieši dēļ valsts mēroga talkām un lielā sabiedrības atbalsta šai idejai Baltijas valstīs, aizsākas arī Igaunijas NVO koordinēta starptautiska kustība "Let's Do It World!", kas 2018. gada 15. septembrī rīkoja pirmo Pasaules talku, kurā piedalījās 18 miljoni 158 pasaules valstu iedzīvotāju. Tas ir milzīgs panākums un Baltijas valstu pienums visas pasaules nākotnei. Pēc pirmās "Pasaules talkas", Tallinā notika tai veltīta konference, kurā Latvijai tika pasniegta izcilības balva kā labākajai valstij,

kur talkās gadu no gada iesaistās procentuāli visvairāk iedzīvotāju. Tas ir ievērojams starptautisks novērtējums tam darbam, ko iepriekšējos desmit gados, paveikuši visi Latvijas talcinieki.

Šogad Pasaules talka tiek rīkota otro reizi un mēs, Lielās talkas organizatori, kā arī Latvijas Pašvaldību savienība, aicinām ikvienu iesaistīties talkas aktivitātēs. Ja visa pasaule 21. septembrī vāks atkritumus, sakops savu valsti, tad Latvija un tās iedzīvotāji, to paveica jau pavasara talkā, tāpēc rudenī Pasaules talkai pievienosies ar koku sēšanas un stādīšanas akciju "Lai mēs koki" – lai katra tās ietvaros iesaistītais sēkla vai iestādītais koks varētu izaugt par nākotnes dižkoku, kļūstot par Latvijas ieguldījumu pasaules ekosistēmas līdzsvāra atjaunošanā. Ikviens tiek aicināts savu iespēju robežās organizēt kolektīvus pasākumus vai piedaloties individuāli, iesaistīties pasākumā, arī mums pastāstot par savām aktivitātēm, rakstot uz: talkas@talkas.lv.

LANGSTIŅOS VEIDO JAUNU UN MODERNU ATKRITUMU SAVĀKŠANAS PUNKTU

GREIZIE RATI KANĀDĀ

Turpinājums no augusta "Garkalnes Novada Vēstis".

Toronto

Toronto, Ontārio provinces galvaspilsēta ir lielākā Kanādas pilsēta un piektā lielākā pilsēta Ziemeļamerikā. Tā ir multikulturālākā un multietniskākā pilsēta pasaulē, kurā ir pārstāvētas visas rases, un pilsētā runā 160 valodās. Toronto Irokēzu valodā nozīmē "vieta, kur koki pie ūdens". Pirmie, kas apmetās uz dzīvi šajā vietā, bija francūži, kuri 1750. gadā uzcēla fortu Rouille, tomēr 1759. gadā to pameta. 18. gadsimta beigās šeit ieradās angļi, kuri nesamierinājās ar ASV neatkarību un pārcēlās uz Kanādu. 1793. gadā gubernators Džons Greivs Simko pārcēla provinces galvaspilsētu uz mūsdienīgu Toronto, nosaucot jauno pilsētu par Jorku. 1793. gadā tika uzbūvēts forts Jorka.

Lai apskatītu Toronto, nepieciešamas vairākas dienas. Sākam ceļojumu!

Pirmajā dienā 27.06. no rīta pastaigājoties gāju no viesnīcas Chelsea (neliela 28 stāvu māja) uz televīzijas torni, kurš ir 553,33 metrus augsts. Tas līdz 2010. gadam bija pasaules augstākā būve. Pašlaik tornis ir augstākā būve rietumu puslodē. No torņa var pārskatīt visu pilsētu kā no putna lidojuma un skaidrā laikā redzēt Niagaras ūdenskritumu.

Pēc torņa apskates un iepirkšanās torņa suvenīru veikalā tika mērots ceļš uz Hokeja slavas zāli, kur ir apkopota visa hokeja vēsture, kā arī NHL vēsture. Hokeja slavas zālē ir apskatāma arī NHL galvenā balva - grāfa Stenlija kauss, kuru 1996. gadā izcīnīja arī mūsu Sandis Ozoliņš. Virtuālā hokeja spēles laukumā bija iespējams parādīt savu meistarību gan kā vārtsargam, gan kā uzbrucējam. Interesanti bija tas, ka ieeja Hokeja slavas zālē ir no pazemes, kur paveras burvīgs skats ar interesantu arkveida griestu risinājumu.

Pēc Hokeja slavas zāles apskates un iepirkšanās veikaliņā tika mērots ceļš uz Toronto pirmo pasta ēku un tā saucamo Toronto vecpilsētu, kura nepavisam neizskatījās līdzīga parastai pilsētas vecpilsētai. Tad pa ļoti izteiktām paralēlām un perpendikulārām ielām tika mērots ceļš uz viesnīcu. Vakarā vēl izdomāju apskatīt nakts Toronto.

Otrā dienā 28.06. tika nolemts apskatīt gotikas stilā celto savrupmāju Casa Loma un dārzu, kas atrodas Toronto centrā. Tā tika celta no 1911. gada līdz 1914. gadam. Casa Loma atrodas 140 metru virs jūras līmeņa. 1. un 2. pasaules karu laikā pils tika izmantota kā pretgaisa aizsardzības štābs. Pils dārzā ir interesantas koka skulptūras, kuras ataino Kanādas faunu. Savrupmāja atrodas uz pakalna, no kura paveras burvīgs skats uz Toronto caur kokiem. Pēc Casa Loma apskates bija ielānāts apskatīt dažus Toronto nacionālos rajonus, izvēle krīta uz Ķīnas un Itālijas rajonu, pa ceļam uz nacionāliem rajoniem tika ieraudzīts Latviešu nams "Latvian House". Izstaigājot Ķīniešu un Itāliešu rajonus, nolēmu doties uz pilsētas centru ar tramvaju. Pa ceļam uz centru novēroju interesantu vietu Fortu York, nolēmu to citu dienu apmeklēt. Apskatot pilsētas centru, krastmalā nolēmu apskatīt Toronto akvāriju. Tas ierīkots modernā 2013. gada celtā ēkā, tur iespējams redzēt Kanādas un arī Ziemeļamerikas okeānu, jūras un saldūdens iemītņu dzīves telpas. Ir arī interesantas atrakcijas, piemēram, tādas kā haizivju barošana un iespēja pieskarties zivīm. Ir arī pieminētas ekoloģiskās problēmas. Pēc Akvārija apskates, lai izvairītos no lietus, nolēmu pastaigāt pa pilsētu zem pilsētas. Pazemē ir viss, gan veikali, gan ēstuve, gan arī izklaides iespējas, plus visam - pazeme ir saistīta ar pilsētas metro. Klīstot pa pazemi, sasniedzu viesnīcu.

30.06. No viesnīcas garām Anglijas Karalienes rezidencē un caur rezidences dārzu, kur skraidelē melnas vāveres, dodos uz Royal Ontario Museum (Karaliskais Ontario Muzejs), pa ceļam noskatoties, kā Toronto jaunā pilsēta ieskaļ senatnīgo. Royal Ontario Museum (Karaliskais Ontario Muzejs) dibināts 1914. gadā un ir savdabīga ēka, kurā apvienota mūsdienu arhitektūra ar 20. gadsimta sākuma arhitektūru. Muzejā ir ekspozīcijas par visu Kanādas vēsturi un dabu no pirmsākumiem līdz mūsdienām. Muzejā atainota dažādu pasaules kultūru ietekme uz Kanādas veidošanos. Pēc muzeja apskates, ēdot garšīgu šokolādes saldējumu, dodos kārtējā Toronto centra apskatē. Pārvietoties pilsētā vislabāk ir ar metro, ātri un ērti. Izkāpj pie centrālās dzelzceļa stacijas "Union Station" un dodos uz Dzelzceļa muzeju. Izbraucot ar mini vilcieniņu, izstaigājot muzeju, ir iespējams ie-

pazīties ar Kanādas dzelzceļa vēsturi, un vēl ir iespēja sajūst sevi kā lokomotīves mašīnītu. Malkojot garšīgu vietējā alusdarītavā ražoto alu, lēnām virzos uz Svētā Laurenča tirgu, bet, tā kā ir svētdiena, tirgus ir slēgts. Tas tiek apskatīts no ārpuses un tālāk ir doma apmeklēt vēl vienu interesantu vietu - Grafiti aleju. Ejoj pa Grafiti aleju, var izbaudīt grafiti mākslu visā tās krāšņumā.

Piektā diena 01.07. ir Kanādas nacionālā diena. Lai izvairītos no pilsētas un svētku burzmas, nolēmu apskatīt Toronto ZOO. Uz ZOO no viesnīcas jābrauc aptuveni pusotras stundas. Toronto ZOO atrodas pilsētas teritorijā, bet ļoti tālu no pilsētas centra. Toronto ZOO ir vieta, kur satiekas pasaules kontinenti ar savu dzīvnieku pasauli. Izstaigājot ZOO, ir iespējams pāris stundu laikā pabūt visos pasaules kontinentos. ZOO ir iespējams vērot dažādu dzīvnieku barošanu. Ir arī izklaides iespējas gan pieaugušajiem, gan bērniem. Netālu no ZOO ir ierīkotas dabas takas, pa kurām staigājot var iepazīt Kanādas dabu un, ja paveicas, var sastapt kādu savvaļas dzīvnieku, piemēram, koijotu. Pa ceļam uz viesnīcu ieraugu metro stacijas nosaukumu "Pape", nu gluži kā Latvijā. Atgriežos viesnīcā noguris, bet apmierināts. Vakarā vēl bija iespējams no viesnīcas jumta pavērot svētku salūtu.

Septītā diena 03.07. Izdomāju apmeklēt Toronto salu. Ontārio ezerā pie pilsētas ir arī Toronto sala, kur piedāvā atpūtu un izklaides pilsētas iedzīvotājiem un viesiem. No salas paveras brīnišķīgs skats uz Toronto, kur iezīmējas Toronto kontūras. Staigājot pa salu, novēroju, ka tā dažviet ir applūdusi, jo Ontārio ezera ūdens līmenis ir diezgan pacēlies. Bet ir ļoti interesanti ir pastaigāt pa applūdušām palienēm un celiņiem, kur vietām ūdens sniedz līdz ceļgaliem. Tur var vērot, kā uz salas izvietotā lidostā nolaižas un paceļas lidmašīnas. Izstaigājot salu, atgriežos pilsētas centrā. Dodos apmeklēt Svētā Laurenča tirgu. Šoreiz tas ir atvērts un var izbaudīt daudz pasaules valstu virtuves. Pēc tirgus apskates maza pastaiga pa Toronto un ceļš uz viesnīcu. Jāatpūšas, jo rīt, 04.07., sākas Dziesmu svētki.

Devītā diena 05.07. Gatavojamies Jaundēju konkursam. Ceļš uz mēģinājumu, kurš notiks Bluma Appel teātrī, daudziem jau pazīstams, nostaigāts ne vienu vien reizi, bet tāpat ir interesants. Arī pats Teātris ir interesants ar savu arhitektūru, liels un iespaidīgs. Pēc mēģinājuma līdz koncertam ir brīvs laiciņš un tiek apskatīts rajons uz austrumiem no viesnīcas. Var novērot, kā jaunā pilsēta pamazām "noēd" veco pilsētu. Tad, kārtējais, ceļš no viesnīcas uz Bluma Appel teātri, tikai šoreiz pa pazemi, lai tautas tērpā nebūtu karsti, jo ārā visas dienas turējās ap 30°C. Koncerts un kā parasti neliela pastaiga pa pilsētu. Arī uz Kensingtonu, kur gaisā virmoja "zālītes" smarža. Atceļā uz viesnīcu rietumdaļas apskate.

Desmitā diena. 06.07. Ceļojums ir īss, jo jāiet tikai līdz Mattamy Athletic Centre, kas, izrādās, ir kādreizējā NHL komandas TORONTO MAPLE LEAFS mājvieta. Lielkoncerta mēģinājums, un atkal pastaiga pa Toronto. Šoreiz brauciens uz FORT YORK. Tas ir Toronto pirmsākums un arī iepazīšanās ar notikumiem, kuri tur notika 1812. gadā. Pēc forta apskates dodos pilsētas rietumdaļā. Īss ieskaits Korejas rajonā. Tad ceļš uz The Distillery Historic District (Destilēšanas fabrikas muzeja kompleks). Ceļš notiek pa pazemi, jo tur ir vēsāks. Izejot no pazemes, maza dezorientācija, bet pēc īsa laika atkal saprotu, uz kuru pusi jābrauc. Fabrikas kompleksā apvietots pagājušā gadsimta fabrikas vēsturiskais šarms ar mūsdienu mākslu un dizainu. Tur ierīkots atpūtas un izklaides komplekts ar daudzām suvenīru bodītēm, ēstuvēm un veikaliem. Ir iespējams iepazīties ar degvīna ražošanas procesu un arī veikt degustāciju. Apskatot fabriku un izbaudot piedāvātos labumus, ceļš lēnām virzās uz viesnīcu.

Vienpadsmitā diena 07.07. No rīta dodos uz Mattamy Athletic Centre, kur notiks lieluzveduma mēģinājums. Pa ceļam pavēroju viesnīcas apkārtni. Mēģinājums un gatavošanās koncertam. Grandiozs koncerts ar lielisku finālu. Noslēguma balle Hilltona viesnīcā, nakts pastaiga pa Toronto un ...

Nākošā dienā sākas ceļojums pa Kanādu, bet tas jau ir cits stāsts.

Ēriks

Kanāda ārpus Toronto

Beidzot 8. jūlija rītā mums ir iespēja praktiski visai grupai iesēties autobusā, lai iepazītu

dzīvi ārpus Toronto. Svētki beigušies, balles un koncerti nodejoti, tautastērpu uzdevums turpmākās dienas čemodāna pašā apakšā ir pasargāt bagāžas plīstošo un šķindošo daļu (pārsvarā kļavu sīrupu) un mēs visi kopā kļūstam par visparastākajiem autobusu tūristiem Kanādā. Uzreiz gan jāsap, noslēguma dienā par prieku šoferim Nino un grupas gidei Glorijai, tomēr autobusu stāvlaukumā atkal uzdejojam vienu danci. Par to un par kopumā četrām pavadītajām dienām izpelnāmies Glorijas uzslavas kā visorganizētākā grupa, apskāvienus un laba vēlējumus lidostā.

Savs priekšstats par Kanādu 11 dienās mums jau ir: Toronto centrs, paralēlas un perpendikulāras ielas, karstums un kondicionieri, iedzīvotāju daudzveidība visplašākajā nozīmē (un tik daudz kultūrā un dejās ieinteresētu latviešu!), iepirkšanās centri (kleitas!!!), galvenie tūrisma objekti, baseins pat vairākas reizes dienā, ierobežota privātā telpa, beisbols, kalni, ledains ezers un daudz, daudz visa kā katram sava un visiem kopā milzīga iespaidu gūzma. Tagad tas viss var nosēsties, jo mums ir vairāk kā 6 stundas autobusā, lai atpūstos, izgulētos, satiktos, izrunātos, vērotu. Šoseja, pa kuru braucam, joprojām nevedina uz domām, ka esam tālu no mājām, tā atgādina maršrutu Rīga – Sigulda (gribētos, lai tur būtu 6-8 braucamās joslas) – zāle, pļavas, meži, tīrumi. Tikai rododendru audzes gar šosejas malām liek nojaust, ka nesam Latvijā, arī lieli treileru plači un kempingi (kā saka Intārs: šeit vienā treileru placī tik, cik Latvijā treileru vispār kopumā) un ražotnes. Sajūta, ka latvieši ir visur, nepamet mūs arī šajā ceļojuma posmā – atpūtas vietā satiekam vēl nesen svētku Atvadu ballē redzēto TDA "Līgo".

Pa ceļam apstājamiem vienā feiņā vietā "Ābols" (Big Apple), kur nogaršojam dažāda veida ābola pīrāgus. Ļoti garšīgi!

Pēcpusdienā esam nonākuši Monreālā Kvebekas provincē, ko gide mums stāda priekšā kā atšķirīgu no Ontario provinces (kurā atrodas Toronto) kā franciski runājošo Kanādas daļu. Uzreiz arī dodamies kājām gida pavadībā iepazīt pilsētas centru un galvenās vērtības. Jau pilsētas nosaukuma izruna kļūst neatpazīstama franču valodas nezinātājiem – jā, šeit valda franču valoda, gars, kultūra. Monreālas Notre-Dame Basilica ir pārsteidzoši skaista, plaša, gaumīga un vismazāk tā atgādina katoļu baziliku, pēc gida stāstiem saprotam, ka šajā Amerikas krastā atbraukušie un bagātību vairojušie francūži nebija taupījuši, lai uzbūvētu tīkamu un respektablu objektu, ko apbrīnot vēl daudzām paaudzēm. Arī pretī dievnamam esošā pirmā pilsētas bankas ēka savā varenībā neatpaliek no Sv. Pētera katedrāles Vatikānā.

Monreālā uzzinām, ka temperatūras svārstības te var būt no -40 grādiem līdz +40. Ziemas parasti ir saulainas bez mākoņiem, bet ļoti aukstas un sniegotas, tāpēc iedzīvotāji labprāt izmanto pazemes tuneļus un pazemes velosceļus.

Un tad mums paveras Monreālas pazemes dzīve, kas piepildot Monreālas iedzīvotāja sapni aukstās, slapjās un sniegotās dienās, neizkāpjot no ērtiem mājās apaviem nokļūst birojā vai iepirkšanās centrā. To Monreālā nodrošina zem pilsētas vairāku desmitu km garumā izbūvētās metro līnijas, kuru pieturās ir lielveikalu, bodiņu, kafejnīcu labirinti vairākos stāvos. Būs dienas, kad skrāpējot ledu no auto stikla un nespējot izbukt pa Rīgas ielām, mēs to ar siltumu atcerēsimies. Monreālā paliekam 2 nakts, tāpēc baudām ēdienus, pilsētas gaisotni, cirka mākslinieku priekšnesumus pilsētas ielās, panorāmas rata skatus, pastaigas pa pilsētu... Šīs dienas atrakcijas ar autobusu, kurš salūzt, par laimi, iepriekš izlaižot mūs pilsētā, noslēdzas ar nākamajās dienā iemantotu paradumu sekot savām mantām un lieku reizi pārjautāt: Vai brauksim ar šo pašu busu?

Nākamajā dienā dodamies jau citā busā ceļā uz Kvebeku.

Kvebeka piesaista ar pasakainām debesīm. Rodas iespaids, ka kāds ar nodomu ir izsmērējis mākoņus dažādos veidos uz zilā debesu audekla. Zinātāji teica, ka tas tāpēc, ka satiekas dažādas atmosfēras frontes.

Karaļu cienīga parlamenta ēka, mūs sagaidīs arī Otavā – tās vienas par otru skaistākas šeit būvējuši eiropieši, pirms aptuveni 300 gadiem, kad, kā izskatās dzīvei šajā krastā bija vēlme piešķirt Eiropas seju. Kalna galā esošā Frontenakas pils (Château Frontenac) ir luksusa klases viesnīca, kura kolekcijā pasaules grandu un slavenību vārdus, mēs to tikai fotografējam. Tomēr sajūtam pilsētas garu un mākslinieku

klātbūtni likumotajās ieliņās, suvenīru veikaliņos un kafejnīcās – smuki, mīļīgi. Labprāt šeit pabūtu vēl.

Vēl plānā Otava, kļavu sīrups un 1000 salu reģions, tāpēc "lecām zirgos" jeb nākamā diena – nākamais autobuss. Otavu iepazīstam īsi – pāris loku ar autobusu, stāstījums no gides, kuram atmiņas failos vairs īsti nav vietas, iemūžinām pilsētas skatu no upes pretējā krasta un mums ir tiek dota iespēja katram pašam izvēlēties sev tīkamāko objektu pilsētā, ko apskatīt un baudīt. Kolektīvs sadalās jau ierastās interešu grupiņās, izbrauc ar riteniem, izstaigā tirgu, veikalus (jo koferos vietas vēl gana), Lielā kalna parku, izpēta kanāla slūžas, paspēj apmeklēt mākslas muzeju, nofotografēties pie interesantiem pilsētas objektiem. Vakara noslēgumā baudām patriotisku gaismas šovu – katru pilsēta Kanādā tomēr ir īpaši gatavojusies, sagaidot mūs.

11. jūlijā diena nu jau ierasti sākas ar kontinentālajām brokastīm (komplektā ar ilgām pēc mājām un personīgās kafijas krūzes) čemodāniem un kravāšanos – tas padodas arvien raitāk. Esam atkal "mūsu busā", Lauma atrod pirms 3 dienām nozaudēto maisiņu un mīļās mantas, buss ir salabots un atkal gatavs mūs vest uz noslēdzošo objektu. Iepazīstam 1000 salu reģionu Sv. Lavrenca upes ceļā. Izbraucam ar kuģi, vērojam un prātojam, kā rit dzīve uz salām, kur krāšņa pils vai tikai viena privātmāja ar laivu garāžām – nesteidzoties, laiski un mierīgi, baudot "1000 salu mērci", ko kāds pavārs izdomājis, dzīvojot tieši šeit. Jau 16 dienas esam Kanādā, vēl tikai ceļš atpakaļ uz Toronto un lidosta, bažas par bagāžu un kontroli, un brauciens, kam gatavojāmies ½ gada garumā ir noslēdzies. Gaidām 2022. gadu, kad ASV Minesotā notiek XV latviešu dziesmu un deju svētki, datums jau zināms – 30.06.-3.07. – mācāmies jaunas dejas, rezervējam biļetes!

Linda, Benita

11-12.07.2019. Ceļš mājup

Ceļš mājup izrādījās krietni garāks un ilgstošāks, jo ar autobusu bija jāmēro kādas 5 garas stundas. Lidostā nokļūstam precīzi un bez īpašiem starpgadījumiem. Ņemot vērā lidostas izmērus, nākas mazliet rūpīgāk pameklēt pareizo ieeju. Rūpīgi tiek pārdomāts un pārsvērts somu saturs. Lidmašīnas komanda atkal ir gana prasīga un šoreiz jau neļauj izvest no Kanādas dažu cienastu, kurš iepakots rokas bagāžā. Lepnā LOT lidmašīna mūs sagaida plkst. 22:05, laiks ceļā atkal ir 9 stundas, kas mājupceļā, šķiet, gana garas, jo pēc pus dienas, kas jau pavadītas sēžot autobusā – dažām ķermeņa daļām liek notirt. Dažs pamanās aizmigt, cits izbaudīt piedāvāto filmu seansus, citi pavada laiku laiskās sarunās par ceļojuma piedzīvojumiem.

Veiksmīgi un samērā ātri tiek sagaidīti koferi un somas, arī glauvais, melnais autobuss no Latvijas jau ir klāt, un nu jau ar 7 stundu starpību, pulksteni pagriežot uz priekšu sākam ceļojumu atpakaļ uz mājām. Autobusā mūs sagaidīja turp ceļā atstātie mīļie spilveni un sedziņas no mājām, lai brauciens būtu ērtāks. Šoferīši piesola, ka šopings, lai nopirktu ūdeni, ko padzerties, būs tūlīt, pēc 2 stundām kopā ar pusdienu pauci. Ceļš izrādījās krietni ilgāks – kādas 6 stundas. (Šoferīši laikam domāja pēc Kanādas laika).

Autobusā valda dažāda noskaņa, daži mēģina pagulēt, dažiem citiem jestrs prāts uzspēlēt kārtis, uzdancot un uzdziedāt. Ja atrastu labu sponsoru tikko dibinātai, citāda izpildījuma mūzikas un skaņu grupai, tad uz nākamo braucienu droši vien mūs sagaidītu spožās grupas jaunais disks. Vēlas pusdienas ieturam Polijas krodziņā ABRO, netālu no Lietuvas robežas, kur ar ēdienkarti var iepazīties latviešu valodā, bet oficiants pasūtījumus pieņem un brīvi sarunājas latviski. Pēc gardām un sārtīgām pusdienvakariņām turpinās ceļš mājup, nu jau vairs nav spēka sprinģot, jo vēderi pilni.

Pitstopā Lietuvas benzīntankā zaļā pietura izrādās pavisam zaļā, jo tur ir pārtraukums, tāpēc visi draudzīgi izmanto tuvumā esošo reto dabas aizsegu. Tiek saorganizētas 2 līnijas, no vadītājiem un oficiālajiem pārstāvjiem sagaidām atzinīgus un patīkamus vārdus par labi padarīto darbu un godam, ar izcilību Kanādā iznesto Garkalnes un Greizo ratu vārda atspoguļošanu. Autobusā neizpaliek arī šīs dienas jubilāra godināšana. Autobuss veiksmīgi ieripo Lēdmanes ielā vien tikai ap 2 nakti. Nakts melnumā sameklējam savus čemodānus un somas. Pirms doties uz savām mājām, obligāti jāsamīļo ceļa biedri, pasakot mīļu paldies par kopā būšanu gandrīz 3 nedēļu garumā.

Inguna

PETANKA SACENSĪBAS "GARKALNES KAUSS 2019" PULCĒ PASAULES LĪMEŅA SPĒLĒTĀJUS

24. un 25. augustā Upesciemā risinājās jau tradicionālās petanka sacensības "Garkalnes kauss 2019", kas pulcēja līdz šim spēcīgāko dalībnieku sastāvu turnīra vēsturē.

Praktiski savā labākajā sastāvā Upesciemā bija Polijas petanka spēlētāji, kas arī noteica toni sacensībās. Sestdien notikušajās trijnieku sacensībās pirmo vietu ieguva Polijas B komanda (Kamils Ladačeks, Tomašs Lipcinskis, Rafals Teufels), apsteidzot Somijas/Igaunijas komandu "Simon Jersey" (Veiko Pross, Marguss Berkmans, Juha-Peka Siro), bet bronzas pozīcija Latvijas/Lietuvas vienībai "Fanny" (Edgars Silovs, Kristaps Stepiņš, Lins Budriks). Svētdien aizraujoši un spraigi ritēja divnieku sacensības. Tajās laurus plūca Somijas/Igaunijas komanda "Visu" (Juha Peka Siro, Mēliss Munts), otrie bija poļi Tomašs Lipcinskis un Mateušs Mašikins, bet trešā bija Igaunijas vienība "Aegaon" (Andero Kelu/Kevins Kangurs). Ar ceturto vietu šoreiz nācās samierināties Latvijas labākajai komandai "Ērģeme" (Imants Zvirbulis/Lelde Stūre). Divās dienās Upesciema 34 laukumos sacentās apmēram 160 petanka spēlētāji no deviņām valstīm - Latvijas, Igaunijas, Lietuvas, Krievijas, Ukrainas, Somijas, Polijas, Lielbritānijas un Mongolijas. Trijnieku sacensībās piedalījās 44 komandas, bet divniekos - 57.

"Garkalnes kauss 2019" ļoti paveicās ar laika apstākļiem, bija pat pārāk labs petanka spēlei, ko nebijām gaidījuši. Visi atbraukušie prom devās ar neviltoti patīkamām emocijām, bet organizatoriem šis bija smags darbs un liels pārbaudījums.

Jāpateicas petanka klubam "Warriors", "Priedes krogam" un Garkalnes domei, kas krietni līdzēja rīkošanā un deva savu artavu, lai sacensības izdotos par visiem 100%. Pirmajā vakarā pārsteidzām dalībniekus ar svinīgām vakariņām Brīvdabas muzejā "Priedes krogā", sagādājot viesiem latvisku un jautru gaisotni. Tā kā sacensības iekrita Baltijas ceļa 30. gadadienā, tad neatkarības atgūšanas pirmssākumus Latvijas, Lietuvas un Igaunijas spēlētāji atcerējās ar simbolisko Baltijas ceļu apkārt "Priedes krogam".

Nākamgad plānojam, ka divniekos varētu būt 68 komandas, kas būtu mūsu laukumu maksimums. Iespējams, ka tādēļ nāksies kādai komandai atteikties dalību, jo vienkārši nespēsīm tik daudz dalībniekus uzņemt. Ja runājam par sportisko pusi, tad Polijas petanka spēlētāji apliecināja savu meistarību un varēja redzēt pasaules līmeņa spēlētājus.

Juris Silovs,
Garkalnes sporta centra vadītājs

UPESCIEMA KOMANDA – EIROPAS KAUSA FINĀLĀ

Jūlija beigās mūsu novada petanka klubs "Upesciems" piedalījās Eiropas klubu kausa izcīņas atlases posmā Ženēvā (Šveice). Pavisam 27 valstu labākie klubi, sadalīti četrās apakšgrupās, sacentās par ceļazīmēm uz finālturnīru, kurš novembra beigās un decembra sākumā norisināsies Francijā. Šveice mūs sagaidīja ar 37 grādu karstumu, kas šim reģionam bija rekords. Deviņos (ar vieglu tentu apjūmto) laukumos pilsētas centrālajā laukumā sacentās sešu valstu komandas.

Pirmā spēle ar Čehijas "Carreau Brno" atstāja mazu rūgtuma piegaršu, jo varējām un vajadzēja nospēlēt labāk. Tika zaudēti vieninieku mači, un, lai arī turpmāk bijām pārāki, "izlieto ūdeni" samēl neizdevās. Zaudējums ar 11:20.

Otrās kārtas pretinieki no mums pazīstamā Luksemburgas kluba "Riganelli-Esch" parādīja savu spēku, uzveicot mūs ar 26:5. Šajā mačā abas uzvaras guva Katya (1x un 2x ar Juri). Komandas kopā sanākšanā pirms otrās sacensību dienas tika nolemts – "kapājam" par kluba godu, lai vai kas. Mūsu saliedētība nesa augļus. Slovāku klubs "La Boule Modra" tika pieveikts pārliecinoši ar 20:11. Tad arī klāt bija ilgākais un dramatiskākais mačs ar bulgāru klubu. Uzreiz pateikšu, ka spēle ilga 5 stundas un 30 minūtes. Pirms spēles kļuva skaidrs, ka uzvarētāji par 95% nodrošinās iekļūšanu finālposmā, tāpēc abas komandas bija

gatavas smagam cīņam. Vispirms tika izspēlēti seši vieninieku mači, pēc kuriem esam zaudētājos ar 4:8. Bulgāru līderi – Francijā dzīvojošie brāļi Ciril un Cedric Francisco, jau paredz savas komandas vieglu uzvaru, taču... Sekojošos abus trijnieku mačus uzvar SK Upesciems ar 13:7 un 13:8, izvirzoties visā spēlē vadībā ar 14:8. Tas nozīmē to, ka līdz panākumam un ceļazīmei uz Franciju, jāuzvar viena no trijām dubultspēlēm. Taču bulgāri nepadodas, un pieveic mūs divās dubultspēlēs. Uz laukuma vēl cīnās Ginta/Mario pret Cedric Francisco/Lubimorovu. Un tad tas brīdis ir klāt! Uzvara ar 13:7, uzvara visā mačā 17:14 un ceļazīme uz EuroCup finālturnīru rokās!

Tā kā mūsu mačs noslēdzās visvēlāk, tas saņēma daudz pārējo dalībnieku un līdzjutēju aplausus. Tūlīt sekoja sacensību komandu prezentācijas pasākums ar parādi un Šveices klubā spēlējošā pasaules čempiona vieniniekos Maiky Molinas godināšanas ceremonija. Pēdējā dienā mazliet pietrūka motivācijas spēlē pret grupas uzvarētājiem – mājiniekiem, tāpēc likumsakarīgs zaudējums ar 12:19. Neskatoties uz to, mūsu klubs pirmo reizi Latvijas petanka sporta vēsturē tiek finālā!

Komandas spēlētāji Ženēvas posmā: Jekaterina, Ginta, Mario, Dens, Dzintars, Juris un debitants Gints.

Dainis Šmits

LAURA LUIZE LEINERTE IZCĪNA ČEMPIONES TITULU

Latvijas Jātnieku federācijas sporta centra "Kleisti" galvenajā arēnā divas dienas, 31. augustā un 1. septembrī, risinājās Latvijas Republikas Nacionālais čempionāts šķēršļu pārvarešanā. Vērtējot rezultātus divu dienu summā, par valsts čempioni šajā disciplīnā pieaugušo konkurencē kļuva Anna Arhipova ar zirgu For Sale.

Garkalnes novada iedzīvotāja Laura Luize Leinerte (RJSK) izcīnīja Latvijas čempiones titulu jauno jātnieku un junioru konkurencē ar zirgu Alibi un 3. vietu bērnu konkurencē līdz 16 gadu vecumam ar zirgu Passo.

"Esmu ļoti priecīga par uzvaru, jo īpaši citā vecuma grupā, kur jāja jau pieredzējuši jaunie jātnieki līdz 21 gadu vecumam ar šķēršļu augstumu 125/130 cm. Maršruti bija sarežģīti, tādi paši kā pieaugušajiem, tikai nolaisti attiecīgi zemāk atbilstoši konkurencē. Pirmajā dienā abās konkurencēs bija pa neveiksmīgi nogāztiem šķēršļiem, taču ar abiem zirgiem Passo un Alibi otrā dienā izcīnīju abas pirmās vietas un kopvērtējumā ieguva godalgotas vietas un čempiones titulu. Startēt gada svarīgākajās sacensībās bija grūti, jo maršruti bija Latvijas čempionu titulu izcīņas cienīgi un otrās dienas sacensībās bija maršruti ar pārlešanu, kas prasa papildus koncentrēšanos un ir liels stress, jo no rezultāta atkarīgs titulu sadalījums. Šovasar trenējos pie viena no Latvi-

jas labākajiem jātniekiem Daiņa Ozola, esmu ieguvusi citu pieredzi un jāšanas iemaņas. Paldies viņam, ka uzņēma savu ģimenē, jo visu vasaru nodzīvoju Lielvārdē ikdienas darbos ar zirgiem un treniņiem viņa privātajā stallī Kaibalā. Gribu pateikties par ieguldījumu arī saviem iepriekšējiem treneriem Aleksandram Šakurovam un Ibragimam Vaskovam. Šī sacensību sezona vēl nav galā, ceru gūt jaunu pieredzi starptautiskās sacensībās un sagatavoties jaunai sezonai, kur būs jāstartē jau junioru konkurencē citos maršrutu augstumos. Paldies Garkalnes novada domei par sniegto atbalstu."

No Garkalnes novada dzīvojošiem bērniem un jauniešiem startēja Līva Dreimane (JJSK Meždravas 1) ar I grupas poniju Black velvet iegūstot 2. vietu šajā konkurencē 65/75 cm, Tina Dreimane (JJSK Meždravas 1) iegūstot 10. vietu bērnu konkurencē 110/115 cm ar zirgu Galaktika un 3. vietu jauno jātnieku un junioru konkurencē 125/130 cm ar zirgu Luis, kā arī šajā konkurencē Una Adamoviča (JSK EquiTop) iegūstot 4. vietu ar zirgu Candy, Kitija Bilinska (Ropažu JK) 10. vietu ar zirgu Nilla un Annija Ane (JK Erceni) 9. vietu bērnu konkurencē 110/115 cm ar zirgu Carthaga il Palazzetto.

GNV
Foto – Laura Skuja

Dabas aizsardzības pārvalde pēdējā gada laikā saņem regulārus dažādu Latvijas pašvaldību iedzīvotāju ziņojumus un sūdzības par Spānijas kailgliemeži *Arion vulgaris*. Gliemeži nereti tiek konstatēti lielā skaitā un tie nodara ievērojamus postījumus dārzu īpašniekiem.

Spānijas kailgliemezis ir ierindots Eiropas simts visinvazīvāko dzīvnieku sarakstā. Kopš 2009. gada šī suga ir sastopama arī Latvijā teritorijā un šobrīd ir konstatētas un apstiprinātas vairāk kā 60 sugas atradnes, kuras lokalizējas galvenokārt Latvijas centrālajā daļā. Dabā Spānijas kailgliemeži var atpazīt pēc vairākām pazīmēm: bezmugurkaulnieks ir no 7 cm līdz 14 cm garš; ķermenis ir plats un nedaudz saplacināts; krāsa variē no brūngani pelēkzilai līdz oranžai; pēda ir balta vai pelēcīga un to klāj gļotas; uz ķermeņa virsmas ir labi saskatāmi izcilniši. Tas labprāt uzturas mitrās vietās un ir novērojams no rīta, vakaros, naktīs un lietus laikā. Ārēji Spānijas kailgliemezis *Arion vulgaris* ir ļoti līdzīgs sarkanajam kailgliemezim *Arion rufus*, kas ir sastopams Latvijas dienvidrietumos: Embūtē un pie Liepājas ezera. Minētā iemesla dēļ sākumā eksperti precīzi nosaka kailgliemeža sugu un tikai tad tiek apstiprināta jauna atradne.

Sugas ietekme var izpausties dažādi, un tā ir jāvērtē kompleksi, neaprobežojoties vienīgi ar tiešu kailgliemežu ietekmi uz dabiskajām ekosistēmām, piemēram, savairojoties lielā skaitā, kailgliemeži var apdraudēt vietējās augu sugas gan apēdot tās, gan pārnēsājot dažādus augu patogēnus. Tāpat Spānijas kailgliemezis izkonkurē un barojas ar citām bezmugurkaulnieku sugām, piemēram, gliemežiem un sliekām. Dabiskos biotopos suga apdraud vietējās gliemežu sabiedrības. Ir novērota krustošāšanās ar tuvāk radniecīgajām *Arion* ģintīs kailgliemežu sugām, kā rezultātā tās asimilējas un izzūd. Suga var izplatīt jaunas parazītu un patogēnu sugas, kas ar gliemežiem tiek ievestas no citiem reģioniem. Latvijā apdraudētākie dabiskie biotopi ir platlapju meži, gravu nogāžu meži, mežainās kāpas un zālāju biotopi.

Latvijā nav ziņu par Spānijas kailgliemeža ietekmi uz cilvēka un dzīvnieku veselību, taču zinātniskajā literatūrā norādīts, ka šie kailgliemeži: var pārnēsāt *Escherichia coli* baktērijas; ir starpsaimnieki vairākām parazītu sugām, kas invadē suņu dzimtas dzīvniekus; starpsaimnieki parazitiskajai nematožu sugai *Aelurostrongylus abstrusus*, kuras definitīvais saimnieks ir kaķis; zaļbarības piesārņojums ar gliemežiem var palielināt mājlopu risku saslimt ar botulismu, ko ierosina *Clostridium botulinum* baktērijas, kas dzīvo augsnē un var nonākt kontaktā ar gliemežiem.

Gliemežu savairošanās gadījumā lauksaimnieki ir spiesti izmantot dažādus ķīmiskos ierobežošanas līdzekļus, kas rezultējas ar netiešu kailgliemežu ietekmi uz vides kvalitāti vai produkcijas kvalitāti un pašizmaksu. Jau šobrīd suga netieši ietekmē pagaidām nelielas daļas iedzīvotāju dzīves kvalitāti, savukārt masveida savairošanās gadījumā, suga netieši var ietekmēt ekosistēmu pakalpojumu kvalitāti, samazināt uzņēmēju ienākumus, zemes un īpašumu vērtību.

Latvijas teritorijā kaitēklis galvenokārt tiek ievazāts ar stādītiem, pie kuru saknēm atrodas gliemeža olniņas. Līdz ar stāda iestādīšanu gliemezis veiksmīgi iedzīvojas dārzos un caur ceļmalām, grāvmalām un ūdenstilpju piekrastēm izplatās gan kaimiņu dārzos, gan arī dabiskās teritorijās. Tāpēc ir svarīgi saprast, ka Spānijas kailgliemeža izplatības ierobežošanā būtu jāiesaistās visu invadēto teritoriju īpašniekiem. Tā kā Spānijas kailgliemezis visintensīvāk olas dēj no augusta līdz septembrim, ir jācenšas panākt, lai pēc iespējas mazāks gliemežu skaits sasniegtu olu dēšanas vecumu un izdētu olas. Viena dējuma olas ir vienkopus un vienā dējumā var būt pat vairāk nekā 250 olu.

Ņemot vērā augstāk minēto Dabas aizsardzības pārvalde aicina informēt pašvaldības iedzīvotājus par Spānijas kailgliemeža iespējamo ietekmi un rīcību tā izplatības ierobežošanā, kā arī ziņot par jauniem atradņiem, rakstot uz epastu santa.rutkovska@daba.gov.lv un iveta.jakubane@llkc.lv.

Ja Spānijas kailgliemežu atradne ir apstiprināta, Dabas aizsardzības pārvalde aicina rast iespējas veikt Spānijas kailgliemeža izplatības ierobežošanas pasākumus, piemēram:

- visefektīvākā metode ir nolasīt ar rokām vēlu vakarā krēslai iestājoties vai agri no rīta (kad kailgliemeži ir aktīvi) un iznīcināt tos pāršķeļot ar lāpstas vai kāda cita asa priekšmeta palīdzību vai ievietojot uz vienu diennakti 10% vārāmā sāls šķīdumā. Spānijas kailgliemezis savā barībā izmanto arī beigtus vai savainotus savas sugas īpatņus. Tāpēc beigtos gliemežus var atstāt citu īpatņu piesaistīšanai konkrētā vietā, taču šādā gadījumā konkrētā vieta jāapseko atkārtoti. Ja kailgliemeži tiek iznīcināti līdz jūlijam, beigtie indivīdi jāaprok zemē. Ja kailgliemeži tiek iznīcināti augustā, septembrī, lai nepieļautu olniņu nonākšanu vidē un to izšķīlšanos, beigtie indivīdi ir jāsadedzina vai jāievieto vārāmā sāls šķīdumā;
- teritorijā var ierīkot gliemju lamatas. Par lamatām var kalpot kastes, burkas, pudeles ar nogrieztu galu un tajās ievietotu pievilinātāji, piemēram, pūstoši augi, suņu un kaķu mākslīgā barība, kombinētā lopbarība;
- teritorijā var ierīkot slīcināšanas slazdus – augsnē līdz augsnes virskārtai ierok trauku, kurā ielej šķīdumu kopā ar pievilinātāji. Visbiežāk slīcināšanas slazdos par pievilinātāji izmanto alu. Ja slazdos būs tikai tīrs ūdens, gliemeži var ātri no tā izlīst ārā. Tāpēc šķīdumam ir jā satur vielas, kas veicina gliemežu noslikšanu – 1 % vara (vara sulfāts) vai 10 % vārāmā sāls šķīdums;
- ķīmiskā ierobežošana, izmantojot limacīdus – izkaisot granulas vietās, kur tie novēroti visvairāk. Tomēr limacīdu lietošanā jāievēro atbilstošie lietošanas un uzglabāšanas noteikumi.

Ir jārekinās, ka kailgliemežu ierobežošanai ir darbietilpīgs process, kas ir jāveic katru gadu. Tāpēc ir daudzi preventīvi pasākumi, kuru regulāra veikšana palīdzētu Spānijas kailgliemežu izplatības ierobežošanai – regulāra ceļmalu, grāvju malu, aizaugušu vietu pļaušana gliemežu invadēto vietu tuvumā. Nopļauto zāli ieteicams novākt, lai gliemjiem nebūtu vietu kur paslēpties. Ņemot vērā, ka gliemjus piesaista arī komposta kaudzes, rekomendējama slēgta tipa komposta tvertņu lietošana, kas nepieļauj gliemju iekļūšanu vai izkļūšanu no tvertnes.

Valsts policija aizdomās par vismaz 19 zādībām privātmājās Rīgas reģionā aizturēja 1980. gadā dzimušu vīrieti.

29. augustā Suniņu ciemata Garkalnes novados esošās privātmājas īpašnieki pamanīja, ka nezināms vīrietis ir aizskrējis līdz viņu mājai, izvilcis atslēgas no durvju slēdzenes un aizbēdzis. Mājas iedzīvotāji par notikušo ziņoja policijai, turklāt novērošanas kameras, kuras iedzīvotāji bija uzstādītas mājā, reģistrēja laupītāju.

Vēlāk likumsargi noskaidroja vīrieša identitāti, kurš tiek turēts aizdomās par šo nodarījumu un 4. septembrī viņu aizturēja.

Mājas kratīšanas laikā pie aizdomās turētās personas tika atrastas nozagtas atslēgas. Vīrietis paskaidroja, ka nozaga atslēgas, jo

viņš gatavojās aplaupīt iepriekšminēto māju Suniņos. Arī aizdomās turamā mājā policisti atrada no citām mājām nozagtas lietas.

Šis vīrietis aplaupīja piecas mājas Saulkrastu policijas iecirkņa pakļautībā esošajā teritorijā, kā arī izdarīja desmit zādības Dārziņos un četras Salaspilī. Lielākā daļa no šīm zādībām tika veiktas augusta beigās. Vīrietis atklāti atzina savu rīcību.

Vienā no mājokļiem vīrietis nozaga 600 eiro, no otra viņš zaga celtniecības instrumentus. Turklāt, viņš bieži zaga pārtiku, alkoholu un personīgai lietošanai paredzētu apģērbu.

Saistībā ar notikušo pret vīrieti sākti vairāki kriminālprocesi. Ar tiesas rīkojumu viņš tika apcietināts.

LETA

PAZIŅOJUMS PAR DETĀLPLĀNOJUMA APSTIPRINĀŠANU GARKALNES NOVADĀ

(zemesgabals atrodas teritorijā starp Baraviku, Sēņu un Vaivaru ielām)

Garkalnes novada dome 2019.gada 27.augusta sēdē pieņēma lēmumu Nr.818 „Par detālplānojuma zemes vienībai Baraviku ielā 9 apstiprināšanu” (protokols Nr.40,1.§).

Detālplānojumam tā izstrādes laikā veikta Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra. Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma rezultāti apkopoti Vides pārskatā. Ar Vides pārraudzības valsts biroja atzinumu Nr.4-03/12 par Vides pārskatu var iepazīties valsts vienotajā ģeotelpiskās informācijas portālā www.geolatvija.lv

Ar detālplānojuma materiāliem, Vides pārskatu var iepazīties Garkalnes novada domes mājas lapā www.garkalne.lv, valsts vienotajā ģeotelpiskās informācijas portālā www.geolatvija.lv un Garkalnes novada būvvaldē Brīvības gatvē 455, Rīgā apmeklētāju pieņemšanas laikā. Informācijai tālrunis būvvaldē 67800915.

Informatīvais ziņojums par detālplānojuma apstiprināšanu ir publicēts Garkalnes novada domes mājas lapā www.garkalne.lv.

PAZIŅOJUMS PAR IZSOLI

Garkalnes novada domes Nekustamo īpašumu novērtēšanas un izsoles komisija paziņo, ka 2019.gada 09.oktobrī plkst.15.00, Brīvības gatvē 455, Rīgā, Garkalnes novada pašvaldības ēkas 3. stāvā pārrunu telpā, tiek rīkota atklāta nekustamā īpašuma atsavināšanas izsole ar augšupejošu soli pašvaldībai piederošajam nekustamajam īpašumam – Viskanta iela 3, Suži, Garkalnes novadā ar nosacīto izsoles sākuma cenu EUR 4600,00 (četri tūkstoši seši simti euro 00 centi). Pieteikumi izsolei iesniedzami līdz 2019.gada 02.oktobrim, plkst. 16.00, Garkalnes novada domes ēkas 3. stāvā, sekretariātā, Brīvības gatvē 455, Rīgā. Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Garkalnes novada pašvaldības mājas lapā www.garkalne.lv sadaļā: Garkalnes novada dome/ Izsoles, kā arī Garkalnes novada domes Nekustamā īpašuma daļā, Brīvības gatvē 455, Rīgā, iepriekš saskaņojot to pa tālruni - 67800922.

GARKALNES NOVADA DZIMTSARAKSTU NODAĻĀ

Garkalnes novada iedzīvotāju saimei pievienojās 19 jaundzimušie (8 meitenes un 11 zēni).

Garkalnes novada Dzimtsarakstu nodaļā laulību reģistrēja 10 pāri.

Garkalnes novada Dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti miršanas fakti:

- Ludmila Vinogradova mirusi 93 gadu vecumā.
- Nīna Karpenko mirusi 80 gadu vecumā.
- Volfgangs Zigfrīds Šulcs miris 91 gada vecumā.
- Ēriks Plucis miris 86 gadu vecumā.
- Helēna Umbraško mirusi 92 gadu vecumā.

Draudzīgais suniņš «BRUNIS» ielūdz pašus mazākos Garkalnes novada iedzīvotājus uz rotaļīgām un attīstošām BĒBĪŠU SKOLIŅAS nodarbībām!

Nodarbībās attīstīsīm sensorās prasmes, trenēsīm pirkstiņu veiklību, iepazīsīm dažādu skaņu un mūzikas aizraujošo pasauli, veicināsīm bērna interesi par apkārt notiekošo, apgūsīm pirmās sociālas prasmes kā dalīties ar citiem, kā pagaidīt un kā rotaļāties kopā.

Uz nodarbībām aicināti mazuļi no 6 mēnešu vecuma. Nodarbības notiek piektdienu rītās Garkalnes dienas centrā, Vidzemes šos. 1d. Nodarbības ir bez maksas. Sīkāka informācija un pieteikšanās pa tālr. 26520371.

Garkalnes novada
mākslas studijas

GODĪGIE MEĻI gleznu izstāde

Studijas vadītāja
Laila Kelle

Izstādes atklāšana

2019. gada 23. septembrī plkst. 18:30
Kultūras centrā "Berģi"

Andris Ērglis
KONCERTPROGRAMMA

Sirdspuksti

2019. gada 11. oktobrī plkst. 19.30
Kultūras centrā BERĢI

Programmu veido:

Andris Ērglis (balss, melodions, perkusijas)
Jānis Strazds (taustiņinstrumenti, tonu ksilofons)
Māris Kupčs (klasiskā, akustiskā un elektriskā ģitāra)

Garkalnes novada iedzīvotājiem iespēja saņemt ielūgumus – pieteikties
pa tālr. 6780 0933 (darba laikā) vai rakstot uz e-pastu ielugumi@garkalne.lv
Ielūgumu skaits ierobežots! Biļetes: www.bilesuparadize.lv

27.09

plkst. 19:30

Kultūras centrs "Berģi",
Brīvības 455, Rīga

GRUZIJAS FOLKLORAS GRUPAS

CHVENEBUREBI

KONCERTS

Īpašie viesi: Garkalnes novada deju
kolektīvs "MADARA"

Ieeja ar ielūgumiem,
rezervācija pa tālruni 67800933 (darba laikā)
vai e-pastā: ielugumi@garkalne.lv
Ielūgumu skaits ierobežots!

Atbalsta - Garkalnes novada dome

Sigita Jevgļevska Māris Kupčs

Garkalnes novada bibliotēkā

GRĒCINIEKA LŪGŠANA

Jāņa Petera
DZEJA un
DZIESMAS

24. septembrī,
plkst. 17:00

